

2015 skal nås, og derfor må Danmark følge Bjarne Riis' eksempel fra Tour de France og tage førertrøjen på, så topmødet ikke blot ender i snak, men fører til konkret handling.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at den danske position er klar, og at vi i et internationalt forum skal være medbestemmede omkring løsningen af et af verdens allerstørste problemer, nemlig fødevarerangelen.

Og jeg vil starte med at spørge, om de øvrige ordførere ikke er enige med mig i, at det er en menneskeret på lige fod med retten til at tænke og tale frit, at man har mulighed for at få mad og vand hver dag. Eller spurgt på en anden måde: Hvad nytter det at have alle de andre menneskerettigheder, hvis man på grund af mangel på ernæring ikke kan overleve?

Det er efter Det Konservative Folkepartis mening vigtigt at understrege, at det er en menneskeret for hele verdens befolkning at have adgang til mad og vand. Men forudsætningen for, at man på globalt plan overhovedet kan løfte den enorme opgave at sikre fødevarer til alle, er, at man sikrer demokrati, fred og efterlevelse af de fundamentale frihedsrettigheder.

I første omgang gælder det om at få en mere ligelig magtfordeling og få udviklingslandene til at omstille sig fra traditionelle feudalsamfund til moderne samfund, og også her må der fokuseres på tilrettelæggelse af en fornuftig økonomisk politik.

Selv om det lyder naivt, er sandheden jo også, at forudsætningen for, at indsatsen bliver effektiv, er, at der er fred i landene. Hvis landene plages af borgerkrige eller nabokrige, sådan som vi i dag ser det i Zaire og Rwanda og Burundi, så er det ikke kun hjælpearbejdet, men naturligvis også den fremadrettede indsats i landet, der ødelægges. Eller som Niels Andreasen fra Landbrugsraadets kontor i Bruxelles siger det, kan vi jo ikke sende en hær i forvejen, hver gang vi skal aflevere hjælp. Derfor er hele forudsætningen, at vi skaber gode rammer for demokrati.

Den største trussel mod fødevarer sikkerheden i mange regioner af verden og samtidig mod vores fremtidige velfærd, sikkerhedspolitiske situation, miljø og meget andet, er den bekymrende udvikling, vi ser med hensyn til befolkningstilvæksten i store dele af den tredje verden.

Verdens befolkning vokser med knap 90 millioner årligt, og det vil fortsætte i de næste 20 år, og tilvæksten vil primært ske i ulandene, idet 94 pct. af befolkningstilvæksten vil ske netop dér.

Afrikas befolkning vil fordobles, og der vil være 1,5 milliarder asiater mere.

Over 800 millioner mennesker går i dag sultne i seng, og hvert tredje barn i ulandene er så underernæret, at det hæmmes i sin vækst og udvikling, og mange af børnene, nemlig 11 millioner om året, dør simpelt hen af underernæring, inden de når skolealderen.

For verdens befolkning skal kunne brødfødes i fremtiden, skal produktionen stige med 75 pct. Men dette skal ses i forhold til, at rådgighedsrummet for opdyrkning af landbrugsjord er indskrænket som følge af befolkningstilvækst, forurening, skovfældning, jorderosion og overgræsning.

Ligeledes har fiskebestanden været udsat for så stort et fiskeritryk, at 18 af de største havområder i verden er ved at nå bristepunktet for, hvor meget der kan fiskes.

I den situation er der ingen snuptagsmodeller til forbedring af situationen, men der er en lang række faktorer, som efter Det Konservative Folkepartis mening er altafgørende for, at befolkningstilvæksten kan bremses og fødevarer sikkerheden forbedres.

Hovedindsatsen, hvad angår befolkningstilvæksten, skal efter Det Konservative Folkepartis opfattelse rettes mod to prioriteringsområder:

For det første fokusering på uddannelse og først og fremmest uddannelse af kvinder, og for det andet en forbedret indsats i familieplanlægningen for udbredelse af prævention.

Det betyder også, man bør gøre en større indsats for at forstærke det politiske pres med hensyn til at sætte kvinders ligestilling på dagsordenen. 70 pct. af de fattige er kvinder, og det selv om kvinderne er hovedansvarlige for fødevarerproduktionen i de fattigste lande. Fødevarerproduktionen skal derfor fastslå kvinders lige ret til uddannelse og til at erhverve, arve og bruge jord og vand og deres lige adgang til kredit, træning og rådgivning.

Et andet område, som ikke så mange andre ordførere har været inde på, men som vi mener det er vigtigt at fokusere på, er landdistrikterne. I mange landdistrikter i den tredje verden er der intet at falde tilbage på, hvis høsten slår fejl. Samtidig bliver en stigende del af befolkningen i landdistrikterne jordløse, og her har regeringerne en særlig forpligtelse. En bedre sikring af landdistrikterne vil også kunne modvirke den befolkningsvandring til byerne, som sker, og som blot medfører nye sundhedsmæssige, miljømæssige og sociale problemer. Der er altså